

ELŐFIZETÉSI FÜLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 3 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK:

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr. többszöriért 5 kr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összekötöttesben levő hirdető-írdák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 .. Kéziratok vissza nem adatnak. ..

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

— vasárnap reggel. —

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
 (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Az építőmesterségek gyakorlása.

II.

A földművelés, ipar- és kereskedelmiügyi m. kir. miniszter által kiadott 46.188. sz. a. kelt rendelet, melyet kiindulási pontul vettünk fel, az építőmester képesítésének igazolására kijelöli: a budapesti m. kir. József műegyetemen nyert, vagy ez által honosított építész oklevelet s két évi gyakorlatot, vagy a képzettség megvizsgálására szervezett és Budapesten működő vizsgáló bizottság részéről kiállított bizonyítványt.

Míg az előbbi főiskolai intézkedést állandónak kell helyesen tartanunk, az utóbbi rendelkezést csak oly ideiglenes természetűnek véljük, mely segíteni kíván a még most élő oly építőmesterséggel foglalkozókkal, kiknek nem volt, nem is lehetett alkalmuk a képesítéseket igazoló okmányt megszerezni, de akik úgy elméletileg, mint gyakorlatilag az építőmesterség ismeretét bírják, mert más különben, vagyis ha ez is állandósíthatnák, ennek révén az építőmesterségek képesítésére szertevők sokkal jobb viszonyba jönnének, sokkal több előnyben részesítenének; mert hiszen előtanulmányaik csak valamely középiskolának jó sikerrel való bevégezésére, vagy a miniszter engedélye alapján megfelelő műveltség kimutatására szorítkoznak, ha mindjárt ezen műveltség kimutatása az elővizsgálat letételéhez is van kötve; mint a József műegyetemen nyert oklevél birtokosai, kiknek évekre terjedő műegyetemi tanulmányokat kelle befeljezniök.

Az építőmesterek képesítésére Budapesten egy huszonnégy tagból álló bizottság állított fel, a tagokat évről-évre a földművelési ipar- s kereskedelmiügyi miniszter szakférjfiakból ne-

vezi ki. A vizsgáló bizottság az elnökkel együtt hét tagból alakítatik, minden egyes esetre az illető tagok az elnök által hivatnak meg. A vizsgálatért folyamodni kell a bizottság elnökéhez, a bizottság elnöke ez időszert Ybl Miklós építész s jegyző dr. Lederer Sándor, miniszteri fogalmazó. Kimutatandó ebben — mint már feljebb érintők: a) bizonyítvány arról, hogy a folyamodó valamely középiskola összes tanfolyamát jó sikerrel végezte, b) bizonyítvány arról, hogy legalább három évig az építőmesterség terén gyakorlatilag foglalkozott, c) melléklendők ezen felül, — a hivatolt rendeletben szabatosan megjelölt szakbeli rajzok és írásbeli dolgozatok, valamint a bizottság elnökénél előre lefizetendő a 80 frt vizsgálati díj.

„Az építőmesteri vizsgálat áll: egy próbamunka (tervezet és költség előirányzat) készítéséből és szóbeli vizsgálatból.“

A vizsgálatot sikerrel kiállottak képesítési bizonyítványt nyernek.

A kőműves-, kőfaragó- és ácsmesterség gyakorlására szükséges képesítés igazoltathatik a m. kir. állami középipartanodán nyert végbizonyítvány és három évi gyakorlat kimutatása által, valamint az ország husz helyén: u. m. Arad, Besztercebánya, Brassó, Budapest, Debreczen, Kassa, Kolozsvár, Máramaros-Sziget, Maros-Vásárhely, Miskolcz, Nagyvárád, N.-Szeben, Pécs, Pozsony, Sopron, Szeged, Temesvár, Veszprém, Zala-Egerszeg, Zombor városokban felállított vizsgáló bizottságok valamelyikének kiadott bizonyítványa által.

A képzettség megvizsgálására a miniszter által kinevezett bizottság öt tagból áll; három tag alakítván a vizsgáló bizottságot, mely minden egyes esetre az elnök által hivatik meg. A vizsgálatot kérő folyamodvány az elnökhöz intézendő s hozzámelléklendő azon bizonyítvány, hogy a folyamodó

a tanviszony megszűnése után szakábvágó mestersége terén legalább három évig foglalkozott, ezenkívül sajátkezűleg készített három szakbeli rajzlap csatolandó. A rendelet ezeket tüzetesen jelöli ki; továbbá a vizsgálati díj a vizsgálatot kérő folyamodvány benyújtásával egyidejűleg a bizottság elnökénél fizetendő le, ez semmi esetre sem fizetetik vissza, e díj 30 frtban állapított meg. A vizsgálat: egy próbamunka készítéséből és szóbeli vizsgálatból áll. A sikerrel kiállott vizsga után az illető képesítési bizonyítványt nyer.

Megjegyezni kívánjuk itten, hogy a magyar királyi állami kitétel a középipartanodára nézve, semmiféleképp sem tarthatjuk oly kizárólagosnak, hogy a más, például község, vagy magánosok által fentartott, e szerint nem királyi állami középipartanodák — melyek a kormány engedélyével állanak fel — végbizonyítványai nem bírnának oly erővel, mint amazok, mert ez a legnagyobb injuria volna ezen intézetek ellen s ehiasztana mindenkit attól, hogy a középipartanodák létesítéséhez járuljon.

Fel kell továbbá vetnünk azt a kérdést, hogy a vizsgálatot kérő folyamodványhoz csatolandó bizonyítvány arról, hogy a folyamodó a tanviszony megszűnése után három évi gyakorlatot tartozik kimutatni, micsoda tanviszony értendő; alsó, vagy felső elemi, vagy ipartanodai tanviszony? vagy pusztán csak az, hogy az illető járt valami iskolába? Ezt bizony szabatosabban szükséges meghatározni, nehogy haszontalan költségekkel terheltessenek az e részben s ügyben folyamodók.

Egyebekben kimerítően intézkedik a hivatolt kormány rendelet s azt szorgos tanulmány tárgyává tenni ajánljuk az illetőknek, mert az engedély kiadása van kötve ennek intézkedéseikhez.

Miképen öltözködünk?

A divatkör napjainkban a társadalom minden rétegében általánossá vált s anynyira meghonosodott már, hogy valódi nyavalyának nevezhetjük azt. Uszunk az árral. Igaz, hogy az ár ellen uszni bajos is s azért hódolnunk kell a divatnak, nehogy a világ izléstelenséggel vádoljon. — A ruha tisztesség ugyan, de csak addig, míg a divatmajmolás tulzásába nem esünk, mert ezen esetben legfeljebb nevetéggé válik az ember. — Egyik közkezdveltségű lapunk a „Néptanoda“ az öltözködésre nézve Dr. Kornis tollából a következő érdekes cikket közli:

A ruházat ép úgy, mint a táplálkozás az ember első életszükségletei közé tartozik, kit részint aethetikai, részint klimatikus viszonyok befolyásoltak arra, hogy ruházódjék. Már az első embereknek találjuk, hogy erkölcsi érzetük ébredésével a fügefafa leveleivel iparkodtak testüket befedni és később, midőn erkölcsi érzetük mindinkább fejlődött, de főképen, midőn elszéledni kezdettek, ruházatuk is többet, a kornak és klimatikus viszonyoknak megfelelőleg változott s hogy végre a civilizáció terjedésével annyira haladt, azt ép úgy nem lehet csodálnunk, mint azon ténytet nem, hogy az egyszerű vízi közlekedési eszköz: a kivájt, horhadt fatörzs óriási pánzl-hajóvá nőtte ki magát.

Hogy mennyire szükséges tényező az emberekre nézve a ruházat, már azon körülmény is mutatja, hogy aránylag esekély néptörzs nélkülözi azt teljesen. Az emberre nézve, kinek bőre a természet által a szükséges roszmelegvezető képességgel ellátva nem lehet, a ruházat létjogot képez, ez által lévén képesítve a földgömb bármely részén, akár az északi, akár a délarkalatt élni és a nagy hőkülönbözeteket elviselni.

Hogy miképen ruházódjunk, arra bennünket részint a tapasztalat, részint az ösztön tanít. Ezért változott folyton a ruházat az embereknek, úgy az anyagra, mint szabás és színre nézve és pedig akképen,

TÁRCZA.

Márczius 15.

E napon lett a magyar nemzet egy test s lélek! A mi a hívő léleknek a feltámadás magasztos ünnepe, ugyanaz a népszabadság, az egyenlőség barátainak hazánkban az 1848. márczius 15-ike.

E napon hullott le milliókról a bilincs s a jobbagység súlyos igája szétpattanván, felemelkedett a szabad polgár, hogy gondolatját szabadon nyilvánítsa, hogy vérral szerzett hazájának szabadon cselekvő alkotó eleme legyen.

Harmincezryolez év előtt e napon tette közzé a nemzet pezsgő ifjusága a naza tizparancsolatját, ez volt a sajtószabadságnak legelső pillanata, mely szerte röpitte ez igét:

„Talpra magyar hí a haza
 Itt az idő, most vagy soha!
 Rabok legyünk, vagy szabadok?
 Ez a kérdés: válasszatok!“

És milliók ajkai rebegték e refraint:

„A magyarok Istenre esküszünk,
 Esküszünk, hogy rabok többé nem leszünk!“

„Többet tettünk márcz. 15-én 24 óra alatt, mint őseink három századon át“ — ezt mondta Petőfi, ama nagy idők egyik lánglelke, s igazat mondott, mert e pillanat nyitá meg előttünk a testvériség esarnokát, honnét erőt gyűjtve, az egyenlőség szent fogadalmából törültük el a zsarnokság sötét korszakát.

Rövid élet után a világgóság ellenségei

szövetkező a rabszolgák rémes alakjaival, megtépték ugyan a szabadság ezen új születtjét, de azt megsemmisíteni nem volt erejük.

A „szabadság, egyenlőség, testvériség“ szent eszméje halhatatlan, a világ verkeresztsegei adtak neki örök életet.

Mi is megültük a keresztelőt s ezek drága hamvai hirdetik a szent kötelesség hű teljesítését.

Ezen dicső férfiak szelleme lengjen át bennünket s emlékeztük serkentsen a hazát egyedül boldogító egyetértés fentartására, ebből meríthetünk egyedül erőt a jövő ezredév küzdelmeihez.

E küzdelem izmos karokra vár, ne találjon bennünket készületlenül!

Nincs e drága hazának oly fia, ki kötelesség mulasztás nélkül kivonhatná magát a jövő nagy munkájának tényezői közül.

A tudós, művész, vagy pöröly mellett izzadó munkás ép úgy, mint a csataedzett harczi közös munkára hivatott a haza védelmében.

Elmondhatjuk mi is a mármárosi bérczek egyik hivatott írójával:

„Kevés deriben, folytonos borban
 Egy hosszú ezredévet élt e hon.
 A pillanatnyi boldogság nyomában
 Évtizedekre nyult a fájdalom.
 Muló dicsőség egy-két nappalára
 Jött a bánat végtelen éjjele;
 Egy-két mosolyát az éles örömmnek
 Váltotta mindíg vér, könny tengere.

Kezünkben nemesak az övételemmek
 Ellenség irtó kardja villogott,

Évszázadokra nyuló pártviszályon
 Pusztított köztünk a testvérgyilkok.
 Oh, többször tombolt égő falvainkon
 A testvérharcznak gyilkos mómora,
 Mint az ellenség anyiszor betódult
 S mindannyiszor elizött tábora.

És még is élünk . . . Legfőbb ellenünket
 Legyőztük végre önmagunkat is;
 S ma az egész világnak ellenében
 Összetartásunk a védő paizs.
 Ez érez-erős pajzsról visszapatott
 Erőszak, ármány minden fegyvere;
 E sérthetlen pajzsnak birtokában
 Lesz majd e hon a boldogság tere.

Egyenlőség, testvériség, szabadság!
 E nap jelszava nem ohaj ma már;
 Köny, vér, verejték, szenvedések árán;
 De végre mégis birtokunkban áll.
 Miénk e kincs, melyet elődeinknek
 Sok százados küzdelme el nem ért,
 Miénk e kincs, dicsőn halt hőseinknek
 Szívet rendítő szenvedéséért.

Csak hogy mi ránk e kincsnek birtokában
 Ma új teendők hosszú sora vár,
 Ipar, tudás, művészet elmaradtak
 A százados harcok borinál.
 Pedig immáron nem a nyers erő,
 De a tudás a diadalut;
 Nem attól függ jövőnk, hogy fegyverünket,
 De, hogy forgatjuk a vésőt, gyalut...

Nemesak a csatán fegyverrel kezünkben,
 A műhelyben is helyt kell állanunk,
 Kevés a vér ma honfájdózatnak,
 Verejtékek is meg kell pótanunk.
 Egyenlőképen várja mind a kettőt
 Minden igaz fiától most a hon;
 Mert a mi megív a végpusztalástól,
 Csak munka és kitartó szorgalom.

Munkára hát! A szárnyaló időnek
 Ne töltjük egy perczét se tétlenül,

Hogy az idők forrongó zivatarja
 Ne találhasson készületlenül.
 Nagyság s jövőnek nem oltalma már ma
 Gyilkos esaták vérengző fegyvere,
 De a tudomány szövéteke mellett
 Sürgő munkások kerges tenyere.“

Egy kis nyelvtani lecke.

(Értekezés az eredendő bínról.)
 (Folytatás.)

Ah! ah! számok! Van-e olyan matematikus, a ki kapacitálhatná a női szeszélyt?
 — Sajnálom, kedvesem, de utóvégre is ki kell jelentenem, hogy kívánságodat nem teljesíthetem. Az én helyzetemben 250—300 forint oly összeg, mely a harmadrészre apadt budgetből egyáltalán ki nem telik.

— Andor, hát van neked szived? mióta nőd vagyok, nekem semmi kedves meglepetést nem szerzettél. Leány koromban még a gondolatomat is megelőzted.

— Kedvesem, akkor szerényebb igényeid voltak és őszintén szólva soha semmit sem követeltél. Most is teljesíteném, ha lehetne, de tudod, hogy megapadt jövedelem forrásom! Maholnap még a szükségesekből is törülnünk kell, hogy kijöhessünk.

— Hisz nem lesz az mindég így! A megyén üresedésbe jött a főorvosi állomás s neked szép összeköttetésid vannak.

— Igaz, meg is ígerte az alispán s több bizottsági tag; de most minden álló-

a mint azt a különböző klíma és évszakok követelték. Miután azon követelések, melyeket mi, főleg egészségügyi szempontból a ruházathoz kötünk, határozott fontosságúak: első sorban is úgy ruházunk, a hogyan azt egészségünk kívánja, nem pedig úgy, a hogyan azt a divat, jó módor, avagy felvett szokás parancsolja. Targyunkat tehát főleg egészségi szempontból fogjuk taglálni, noha azt a esthetikai és nemzetgazdasági szempontból sem hagyhatjuk érintetlenül.

A ki az országos kiállításon megfordult, úgy ott az anyagok, valamint az alakok sokféleségét volt alkalma szemlélni. Egyiknek az anyag, melyből az előtte levő tárgy készült, volt feltűnő, míg másoknak a forma imponált. Targyunknál is az anyag és alak nagy szerepet játszanak. Az anyag, melyből ruházatunk készül, feleljen meg minden tekintetben azon követeléseknek, melyeket mi egészségügyi szempontból hozzá kötünk. Ha ruházatunknak azon feladatot kell teljesíteni, hogy testünk melegét felviszartartsa, úgy azt oly szövetekből kell választanunk, melyek a meleget ugyan felviszik, de viszont csak nagy nehezen bocsátják el. Ilyenek a durva szövetek, vagy is azok, melyek nagy légerséggel bírnak, míg azon szövetek, melyek semmi légerséggel sem bírnak, reánk nézve elviselhetetlenek, vagy csak kivételesen használhatók, mint pl. a gummi és guttapercha szövetek, melyek a szervezetünkre szükséges légerséget az alsó ruhánkban akadályozzák. Ki-ki tapasztalatból tudja, hogy a gummiesőköpenyek, bármily jó szolgálatokat tesznek is nedves, hideg és szeles időben, rendszer körülmények között azonban, pl. szélcsendben, száraz időben elviselhetetlenek.

Szervezetünk az öt környező mediumok által nemcsak nagy hőkülönbözeteket képes kiegyenlíteni, hanem még azokat is, melyek magában a testben, kémiai erő útján jönnek létre. Testünk saját hőképződése a táplálkozás és munka alatt oly mértékben növekedik, hogy bizonyos körülmények között az összesnek 50%-át képezheti és mindamellett alig változik saját rendes, az egészségre okvetlen szükséges hőmérséklete. Ez utóbbinak rendezésére a bőr, mint főszerv van hivatva. A felbőrbe a test melege a meleg véráramlat által jut, a hő továbbítása akképen történik, hogy midőn bőrünk hidegebb mediumokkal jó érintkezésbe, véredényei összehúzódnak és így kevesebb vért tartalmazván, a hőmérsék kisebb leend, míg ha melegebb mediumokkal érintkezik, véredényei kitágulnak s több vért tartalmazván, a hőmérsék is emelkedik. Ha a test melege a felbőrre hatolt, ez utóbbi által ismét a külső mediumoknak tovább adatik. Ezeket tudva, ruházatunkat is akkép kell választanunk, a

mint az egyik vagy másik czélt óhajtjuk elérni. Ha azt akarnók, hogy ruházatunk által a test melegét minél tovább visszatartsuk, úgy oly szöveteket kell választanunk, melyek a legnagyobb légtartalommal bírnak, vagyis melyeknek nagy porusai vannak. De nemcsak a szövetek porusitása hívja fel figyelmünket ruházatunk czélszerű megválasztásánál, hanem még azon anyagra is sulyt kell fektetnünk, melyből szövetek.

(Folyt. köv.)

Barsvármegye törvhat. bizottságának ülése.

Barsvármegye törvényhatósági bizottságának 4-ére kitűzött s folytatólag tartott közgyűlésének érdekesebb tárgyai:

Olvastott Aradmegye törvényhatóságának átirata, melyben a törvényhatósági közgyűlés önkormányzati és publika politikai jogterve, valaminta tisztviselők irányában szükséges ellenőrzésjogának fentartása mellett:

a) Az állami adminisztrációnak kinevezett tisztviselőkkeli ellátását, b) a közgazgatás rendszerének szolgálati pragmatikát, c) a közigazgatási bíróságok törvényes behozatalát kéri, egyszersint e részben az országgyűlés képviselői házához intézett feliratot pártolási végett megküldi.

Valamint ezzel kapcsolatban olvastott Hevesmegye közönségének a törvényhatóságok rendezéséről szóló 1870. 40. t. cz. módosítása iránt beadott és tárgyalás alatt levő kormányi javaslat elejtése érdemében az országgyűlés házához benyújtott kérvénye, mely pártolási végett másolatban megküldetett.

Ezen tárgyhöz első sorban szólott Belcsák László. Mindvégig általános érdeklődéssel kísért, szépen kidolgozott beszédje elején sajnálatát fejezi ki a fölött, hogy a nagy fontosságú tárgy nem vétetett elő még a választások mezejtése előtt, midőn a bizottsági tagok még nagyobb számban voltak jelen, egész terjedelmében pártolja Aradmegye feliratát, pártolja különösen azon oknál fogva, mert a jelenlegi önkormányzati szervezet tarthatatlan s habár el kell ismernie, hogy ama régi intézménynek a jelen kor kívánalmaihoz, a modern eszmékhez képest át kellene alakulnia, de kénytelen kijelenteni, hogy változtatások, melyek rajta tétettek alakjából egészen kivételtéttek s ma már alig ismerhetni egészen rá. Javulást e téren csak úgy várhat, ha kinevezett tisztviselők lépnek a választottak helyébe, de olykép, hogy azok a törvényhatóság által ellenőriztethessenek. — Aggodalmi vannak a most tárgyalás alatt levő törvényjavaslat iránt, mert abban a főispánoknak hatásköre igen kiterjesztetik és tart tőle, hogy ez a törvényhatósági ügyek iránti érdeklődésre még zsiabaszóbban foghatni. — Detrich Péter nem oszthatja előtte szólnak nézetét, a törvényhatóságokat szervezetükben fentartani kívánja. A vármegyei védbástyái voltak az alkotmányunk, úgy a multban, mint jelenleg elfoglalt közjogiállásukban biztosítékot lát az alkotmány fentartására, a tisztviselők választását fentartani kívánja. — Dilles Sándor a nála megszokott kérlelhetlen logikával következtetéseket von a különböző irányú

reform tervekből, melyek úgy a sajtóban, mint egyes testületek gyűlékezeten tárgyalatnak, bármennyire hanyatlott is a törvényhatóságok a közszellem a közérdeklődés, az önkormányzati szervezetet nem csak fentartani, hanem lehetőleg növelni is kívánja, mert az a hanyatlott közszellem is mindenkor érvényesítheti ellenőrző befolyását s habár nem helyesítheti, hogy az országgyűlésben most tárgyalás alatt levő törvényjavaslat szerint egyes embernek oly hatalom adatik kezébe, de nagyobb veszedelmet látna a municipumokra nézve abban, ha az egész tisztviselői kar kinevezetnék. A különböző irányú befolyások folytán meg-esik is, hogy egyes esetekben nem egészen alkalmas tisztviselők választatnak, de azért lehet oly arányt felállítani, hogy 80% jól betölti hivatását. Nem pártolhatja Aradmegye feliratát, de Hevesmegyét sem, ez utóbbit azon indokból nem, mert nem látja benne kifejtve azon eszmét, hogy a jelenlegi önkormányzati szervezet erősíthessék, a municipumok jogai növeltesenek. Mindkét feliratot csak tudomásul venni javasolja. Kosztolányi Aurél: Nem járulhat hozzá sem Aradmegye, sem Hevesmegye feliratához, a jelenlegi viszonyok között nagy haladást reménylene attól, ha a tisztviselők élethosszigal választatnának s szolgálati idejük alatt kellő javadalmazásban, aggkorukban pedig nyugdíjban részesíttetnének. Indítványozza, hogy a két társ megye feliratának elejtésével az általa kifejtettek értelmében külön felirat intéztessek az országgyűléshez.

Ezek után főispán ur Öméltósága szólott kijelentvén, hogy nem híve a főispáni omnipotenciának, mert szeretné a megyei jogok tágitását és nem megszorítását. — Ezek után a felszólalások összegezve, úgy Aradmegye, mint Heves megye felirata tudomásul vétettek.

A Léva-Csattai vopál kiépítéséhez Vámos-Ladány 1500 frt, Ovár 500 frt, Garam-Szt.-György 3000 frt, Gr.-Kesz 150 frt, Gr.-Ujfal 400 frt, Solymos 150 frt, Podluzsány 150 frt és Gar.-Apáthi 100 frttal leendő hozzájárulása iránt ezen községek képviselőtestületeinek határozatai megerősítettek.

Főispán ur Öméltósága, mint a vasuti bizottság elnöke átteszi a nyitramegyei vasuti bizottság átiratát a Léva-Nyitra-Gödingi vasutvonal létesítése tárgyában. — E szerint a vasutvonal kiépítésének költségeihez Barsvármegyétől 6000 frt kívántatik.

Az átirat és összes csatolmányai a vasuti bizottsághoz áttétetnek azzal, hogy ezen vasutvonal létesítésének módzatai s egyáltalán a további teendők iránt lépjen érintkezésbe Nyitramegye vasuti bizottságával, kijelenti egyuttal a törvényhatósági bizottság, hogy ha a vasutvonal kiépítése biztosítva lesz hajlandó hozzájárulni az elő-munkálai költségekhez.

A közmunka és közl. miniszterium 41850. számú intézvényével a megyei utak kezelésére nézve külön szabályrendelet alkotására felhívja a törvényhatósági bizottságot. Az általános szabályok kiegészítésül a törvényhatósági bizottság által külön szabályrendelet alkotása elrendeltetett.

Ezzel a közgyűlés tárgyai kimerítettvén a hitelesítési közgyűlésre folyó hó 11-ike a legközelebbi évnegyedes közgyűlésre pedig folyó évi Junius hó 10-ike kitűzetett. — r. l.

Vasárnapokon látogatásokat tett a kis Árpád a tisztartó Gizikénél, a ki már beszélgetett egy kissé francziául. Tulajdonképen a Lucinda látogatta meg honfitársnőjét Alicét s viszont ez amazt. Ők ketten egyutt mindig anyanyelvükön kotyogtak. Jól ki-beszélgették ily találkozásokkor magukat, egy egész hétre valót mondtak el. Soha ily élénk csacska teremtéseket, francziák! A magyar nők is szeretnek beszélni, de ezek beszélgetése hasonlít a Duna lassu méltóságos folyásához, míg ezek a francziák a hegyi csermely gyors és örökös locsogására emlékeztetnek.

Vajjon mit cseveghetnek annyit? ki tudná azt megmondani, mikor mi nem értjük nyelvüket. Mikor mi jártunk a tisztartóval iskolába, a franczia nyelv nem volt a tantárgyak közt. Feleségeink sem nyertek ebben oktatást a szülei háznál. Néhány hónapig voltak német szón a Szepességben. A mi tösgyökeres magyar alföldi városkánkban csak a magyar, legfeljebb köztünk olykor a német járta.

Egyszer érkezett közibénk egy más náció is. A gróf felvidéki uradalmából algaui tonyeszmarhákat s drága lirkákat küldött le a tisztartóhoz, egy gyakornok kíséretében. Derék, vidá: kedélyű s művelt fiatal ember volt, az óvári tanintézet növendéke, de sajtáságos dialektusáért „tónak“ neveztük el. — Egy suhancz is jött vele, ki itt is marad, hogy a különös fajú állatoknak külön betanult gondozójuk legyen.

Feltűnt nekem is s a tisztartónak is hogy mikor a gyakornok a suhanczal be-

— Kaszinó estély. A kaszinónak e hó 6-án tartott estélye méltán sorozható a leg-sikerültebbek közé. A szépszámu közönség, melynek nagyrészt hölgyek képeztek, teljesen megtöltte a kaszinó termét. — A műsori Kobz János tanár nyitá meg: „Nőknek a költőköl“ című, gonddal szerkesztett művét olvasván fel. A szép nyelvezettel irt dolgozatban röviden, de élénken vázolta azon költők életét, kiknek munkái közkezen forognak s a nőknek kedvenc olvasmányát képezik. Szólott a szerelem befolyásáról a költészetre s kimutatta, hogy nem egy esetben a szerelem teremté a költőt, felemlítvén azon műveket, melyek kizárólag a boldog, vagy a szerencsétlen szerelemnek hatása alatt készültek. — Ezt követte Marschall Gizella kisasszony éneke, ki egy népdal egyveleget s utána közkívánatra a „Szőkén szerzett völgyény“ből a hárfás leány szép dalát énekelte. Kellemes hangjának erőteljessége s előadásának kellemessége a közönség általános tetszésével találkozott. A műsört Jaross Ferencz szavalata fejezte be, ki Don Pedró „Farsangi predikáció“-ját travesztált alakban igen élénken s oly jó humorossággal adta elő, hogy szavalatával a közönséget többször vig mosolyra fakasztá s mindvégig kedélyes hangulatban tartá. — A műsor bevégezte után a közönség legnagyobb része a terített asztalokhoz ült és vidám társalgás, poharazás, zene és dal mellett egész éjfélig maradt együtt. — Ugy értesülünk, hogy ez volt az évad utolsó estélye. Erősen hisszük, hogy az estély rendező bizottság az őz beálltával ujult erővel és kitartással veendi kezébe a kedves estélyek folytatólagos rendezését. A viszontlátásra!

— Szkcizót, Odeschalchy herczeg kedves tuskulánomát f. hó 9-én kiűtött tüzvész csaknem teljesen megsemmisíté. A szerencsétlenség, mit levelezőn lapunk más rovatában részletesen leír, kéménytüzből eredt s az uralkodó szelvész nyújtott tápot a romboló elemnek.

— A honti kaszinó jubileuma. A honti kaszinó e hó 6-án ünnepelte ötvenéves fennállásának jubileumát. Az ünnepély — mint levelezőnk írja — az egylethez méltóan fenyesen és jól sikerült. A mondott nap délelőttjén az egylet diszgyűlést tartott, melyen annak elnöke, Majthényi László báró mondott emelkedett hangú megnyitó beszédet. Utána Pongrácz Lajos alispán hazafias szellemű áthatott emlékbeszédet olvasott fel, melyben behatóan méltatta a kaszinó félszázados működését. Pajor István nógrádmegyei árvaszéki elnök pedig ez alkalomra irt szép ódáját lelkesedéssel és hévvel szavalta el. A gyűlést az elnök lelkes zárbeszéde fejezte be. Délután szakterítékü diszbed volt, melyet fűszerezett a számos szép toaszt. Felköszöntöket mondtak, Majthényi László báró, Pongrácz Lajos, Pajor István, Schiller Antal igazgató stb. Az ünnepélyt a megyeház díszes nagytermében megtartott fényes bál fejezte be. A bálon részt vett a megye és város színe java s a közönség kedélyes hangulatban reggelig maradt együtt.

— Tüzoltóink kitüntetése. Az országos tüzoltó-szövetkezés mult év nyarán Selmecezen tartott értekezletén elhatározták, hogy azon tényleges tüzoltók, kik megszakítás nélkül öt,

másra 10—20 ember jelentkezik. Lehet, hogy nem engem választanak s azért a franczia nőnek ki kell adni a bért... Várjunk hát legalább a választás eldölteig!

— A jövő évnegyedig ugy-e? Köszönöm! — s olyan vonások jelentek meg ajkán, a milyeneket sosem láttam.

Egy csókkal akartam megengesztelni a haragos angyalt. Elfördítá ajkait. Még ezt nem cselekedte. Ez az első meghasonlás. Principis obsta! Ha most győz az asszony, örökös papucs alatt nyögök. És örökös deficitben sínylek. Nem engedek. „Ha férfi vagy, légy férfi s ne hitvány gyöngé báb!“ tüzelt a falról rám néző nagy költő. Megfordultam.

— Jó éjt kedvesem!

Szobámba vonultam. Asztalomon az aznap érkezett lapok voltak. A szaklapok után nyultam. A tudomány magaslatára nem hatnak föl az élet apró cseprő bajai. Igen elmerültem egy érdekes köreset leírásánál, sokáig olvastam s elmélkedtem. Alig vettem észre, hogy a szokott nyugalom idején túlvagyok. Lefeküdtem, de még ágyban néhány percig átfutám a politikai lapokat. A megyei közlöny legujabb száma akadt kezembe. Tudositás az évnegyedes gyűlésről. Szemem e soron akadt meg: „megyei főorvossá nagy többséggel Pataki Andor választották“.

Tehát megválasztottak!

No már most lesz franczia nő! Hanem csak hadd buslakodjék az asszony reggelig büntetésül, a miért szeszélyeskedett.

* * *

Másodszori levélváltásra megállapodtunk a jelölésben. Fényképéről itélve épen feleségem igényeinek felelt meg. Olyan középkori barna nőt mutatott a genfi fotográfiából kikerült lap. Ötven forint utiköltség kívántatott előre beküldendő a Pester Journalhoz s havonként 25 forint s időközi felmondás esetén 3 havi illetmény.

Nyolczadnapra beállított a franczia nő. Feleségem meglepetve nézett rá.

Csi-os barna hölgyecske volt, 20—22 éves.

— Lehetetlen — szólott elővéve a küldött fényképet — ez egy koros, 40 éves s ön legfeljebb 30.

— Bitte! csak 20 van.

— Annál inkább? Hátha nem is svájci?

— Oh ja! s átadá igazolványát: Auvervis Lucinda, Genfben születni!

— Bizonyosan kicserélték a fotografiát a Journal kiadóhivatalában — jegyzém meg én. Már ahogy van, úgy van, angyalom. Nyugodjunk meg rajta.

Megnyugodtunk, már legalább én. Lucinda ügyes, jóraváló leánynak bizonyult. Nemesak a kis Árpáddal bánt el a legheylesebben, de valóságos aszisztense lön feleségemnek. Dajka, szabó, szakácsné, szobaleány, társalgónő egy személyben. Feleségem is tudott egy kicsit németül, Lucinda meg valamicskét megtanult magyarul. Francziául azonban csak maga Lucinda értett. De hát annak még nem volt itt az ideje. A kis Árpád még csak most gögicsél, az pedig egyenlő nyelvtan szerint van a világon mindenütt.

szélt, az a kiejtés nagyon hasonlított a két franczia nő, Alice és Lucinda beszédéhez. Persze, van a nyelvekben némi hasonlat. Kivált a ki nem érti sem egyiket, sem másikat, azelőtt mind kínai nyelv.

A nőknek meg az tűnt fel, hogy Alice mióta a fiatal gyakornok megérkezett, folyton beteg, szobáját el sem hagyja. Egyéb-iránt 4—5 napnál tovább nem időzött az ifju a tisztartóéknál. Visszament a felvidékre, csupán a suhanczot hagyta ott, a Gyurkót, az új állatok gondviselésére.

Ez idő óta a mi Lucindánk megváltozott. Mindennap keresett és talált ürügyet, hogy Árpádkát Gizikéhez vigye — s hosszasan időzött ott s különös illat terjedt el a szobában, ha megjött, mely a kis gyermekben is érezhető volt, olyan istálló szag. Aztán esténként igen hamar elálmósodott.

Mind e változásra feleségem engem is figyelmeztetett.

Sőt figyelemmel kísérte Lucindát. S tapasztalta, hogy este igen gyorsan elvégeződik mindennel, a cselédeket feküdni küldi, — aztán maga is siet feküdni. Szobája a fűdött konyhára s ez a folyosóra nyílt feleségem szobájából, a kettő közt viszont az enyém állt.

Egy estén ismét elmélyedve olvasgattam. Ugy tetszett, hogy a folyosó ajtó nyílt meg.

— Bizonyosan Lucinda feledett el valamit. Nagyon szórakozott mostanában.

Elfújtam a lámpát s aludni akartam.

(Folyt. köv.)

A lévai kath. legényegyesület szükségleteinek fűdőzésére a „Bars“ szerkesztősége utján N. N. urtól 2 frtot, Regner József urtól pedig 1 frtot kapott kegyes adományul. Fogadják a jószívű adakozók az egyesület hálás köszönetét.

Báthy László,
elnök.

Felhívás.

Léva város hazafias polgáraithoz.

Tisztelt Polgártársak!

Ha igaz az, hogy a múlt dicsősége lelkesítőleg hat a késő utódokra is és a hazafiúi erények ápolására, emelésére nagy befolyása van a nagyszerű hősök és századokra kiható tettek emlékének: akkor egy magyar se mulassza el dicsőséggel folytatott, de — sajnos — szomorúan végződött szabadságharcunk kezdetének évfordulóját megünnepelni s ez ünnepléssel mélyen bevésni gyermekeik szívébe a legtisztább hazaszeretetet.

Nem szabad elszalasztanunk egyetlen egy alkalmat sem a hazánk iránti szeretet gerjesztésére; mert multunk és jelenünk azt bizonyítja, hogy a megpróbáltatások ideje még nem jart le; — a nagy küzdelemben pedig csak a lángoló hazaszeretettel párosított tetterő juthat diadalra.

A legigazabb és legjogosultabb érzelmenk rendezzünk hát méltó ünnepélyt.

Márczius 15-ének emlékét városunk lakossága pártkülönbség nélkül minden évben hazafias buzgalommal ülte meg. Jelenleg is az ünnepély rendezése és az iránta való érdeklődés fokozása céljából egy bizottság alakult meg a mai napon s a mózatok felől határozott.

E szerint a program a következő:

1.) 15-én esti 5 és 6 óra között gyülekezés a város háztéren, pontban 6 órakor indulás a sarkertbe.

2.) Az emléknél a) a helybeli dalárda énekel, b) ünnepi beszéd, c) ének, d) alkalmi szavalt, e) ének.

3.) Esti 7¹/₂ órakor társas estély a nagyvendéglő nagytermében. Egy teríték ára 60 krajczár.

Az estélyre előjegyezhetni Czírok János ur kereskedésében és a rendezőbizottság tagjainál hétfőn déli 12 óráig.

Mind az ünnepélyre, mind az estélyre minél tömegesebb megjelenést kér.

Léva, 1886. márcz. 13.

A rendezőbizottság nevében:

Hévizy János.
főgy. tanár.

Értesítés.

Az országos vöröskereszt-egylet Léva város- és vidéki választmánya ma, márczius 14-én délután fél négy órakor, a lévai takaré- és hitelintézet tanácstermében évi rendes közgyűlést tartja, melyre a t. egyleti tagokat tisztelettel meghívja.

A választmány.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Az „Egyetemes Regénytár“ IX. X. és XI. kötetét el hagyták el a sajtót Singer és Wolfner jóhírű kiadó cég vállalatából Budapesten. — A IX. kötet Feniet Oktáv „Halott“ című regénye, mely a francia irodalom egyik kitűnő termékeként mondható, e művében az író a „vallásosság és szabadságharcok“ izgatott problémáit tárgyalja s kimagasló jellemekben szemlélteti az egymással küzdő áramlatokat. — A X. XI. köteteket Ohnet György Lise Fleuron két kötetes regény képezi, melyben a nagynevű francia író megkapó hűséggel festi a színpadi életet, kaleidoszkop-szerűen tüntetve fel annak más-más változatát, az írókat és kritikuskokat, a színészetet és elagerőket, a vállalkozókat és külszallatókat, mindent egy rendkívüli érdekes mese fonálán, melynek hősnője: Lise Fleuron. — E regények kötetenként 50 kr-ért kaphatók Léva Nyitrai és Társas könyvkereskedésében.

„Aquarellek Ámor műterméből“ cím alatt egy elegáns kiállítás, érdekes könyv jelent meg. A könyv az ugynevezett „pikáns irodalom“ hoz tartozik, melynek jogosultsága felett jelenleg élénk vita folyik irodalmunkban. Anélkül, hogy hozzá akarának szólni ezuttal-ehhez a vitához, el kell ismerünk, hogy a könyv szerzője Márkus József (Satanello) a ki ennek a pikáns francia genre-nak uttorja, sok hivatással, nem mindennapi tehetséggel műveli ezt az irányt és „Tisztelegess asszonyok“, „Exotikus növények“ cím alatt megjelent két kötetével nem kis közönséget hódított irányának. Márkus avval a diszert óval írja meg sikamlós themáit, mely igazi tehetségre vall. Legjobb kötetében, az „Aquarellek“ ben, mely nem való ugyan ifjú leányok kezébe, tizenöt sok költőiséggel és jóízű humorral megírt pikantéria van, melyek közül egyik-másik, mint az „Amor nyila“, „A nászjé reggelén“ kissé erős ponttal bír. A „Vacsora után“, „Mikor Amor lakást keres“ címűek azonban valóságos kis irodalmi-bijok, melyekben a hamiskás muzsa minden kedvelőnek nagy gyönyörűsége telhetik. A kötet Singer és Wolfner budapesti könyvkereskedő cég kiadásában jelent meg. Ara 1 frt.

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: Kónya József, városkapitány.

Buza: m.-mázánként 7 frt — kr — 7 frt 40 kr. Kétszeres 5 frt 10 kr — 5 frt 60 kr. Rozs: 5 frt 70 kr — 6 frt — kr. Árpa: 6 frt 40 kr 6 frt 80 kr. Zab: 6 frt — kr — 6 frt 20 kr. Kukorica: 5 frt 20 kr 5 frt 60 kr. Bab: 8 frt — kr — 8 frt 50 kr. Lenese: 7 frt — kr — 7 frt 50 kr. — Köles: 4 frt. 80 kr. 5 frt.

— **A kereskedelmi szakirodalom** terén mindig szokatlan feltűnést kelt egy új mű megjelenése. Örömmel jelezhetjük tehát a „Magyar Kereskedők Évkönyve“ megjelenését, mely csinos kiállításban és gazdag tartalommal pár nap múlva hagyja el a sajtót. Az „Évkönyv“ tartalmából kiemeljük a következő fejezeteket: Előszó. — Vezérferfiak életrajza. — Vázlatok 1884/85-ki kereskedelmünkről. — Egy kereskedőház karácsonyfája. — A budapesti országos kiállítás. — A magyar kereskedelmi törvény. — A kereskedők ifjak első országos értekezlete. — A kereskedelmi és iparkamarák, tőzsdébiróságok, egyesületek és keresk. akadémiák czimtára. — Apróságok. — Adomák. — Posta, bélyeg, távirta új mérték, pénznemek és időtáblázatok. — Lapunk azon kellemes helyzetben van, hogy az Évkönyvből Matlekovits Sándor államtitkár és Herich Károly min. osztálytanácsos életrajzait már jövő számában bemutatathatja olvasóinak, egyszersmint melegen ajánljuk a mű beszerzését a kereskedői osztály minden tagjának, melyet 75 kr. csekély összeg beküldése után bérmentve küld meg a Magyar Kereskedők Lapja kiadóhivatala. (Budapest fűrdő-utca 4.)

— **Mennyit nő a nap márcziusban?** Márczius 1-én a nap 6 óra 44 perczkor kelt fel és 5 óra 42 perczkor nyugodott le, tehát a nap hossza 10 óra 58 percz volt. 31-én a nap 5 óra 45 perczkor kel és 6 óra 25 perczkor nyugszik le, tehát a nap hossza 12 óra 40 percz lesz. E szerint a nap márcziusban 1 óra 42 perczet nő.

— **A gyakori veszett eb marások** megakadályozása végett a belügyminiszter körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, melyben szigorúan és felelősség terhe mellett utasítja, hogy a fennálló eb-tartási szabályok legszigorubb végrehajtása felett mindenkor, de különösen a mostani hideg évszakban, midőn az ebek a fagy és az idő zordsága miatt sem italhoz, sem táplálékhoz nem juthatnak oly könnyen, mint egyébkor, teljes eréllyel s a legéberebben örköljenek s egyuttal a veszettség meggátolása iránt fennálló övrendszabályokra, valamint a veszély nagyságára a lakosságot tapintatos és czélszerű módon figyelmeztessék; amennyiben pedig idevonatkozó statutummal még nem bírnának, azt haladéktalanul alkossák meg.

— **Rövid hírek.** — **Időjárás.** A jövőhétre: többnyire derült, éjjel fagyos időt várhatni. — **Az országos kiállítás** egyik díszes épületét, a Döbös-féle vendéglőt — melyben királyunk Öfelsége is étkezett — Debreczen városa vette meg 15 ezer forintért. — **A pápa jubileuma.** Rómából írják, hogy a pápa áldozópapságának 50 éves jubileuma méltó megünnepelésére, mely a jövő évben lesz, már mindenfelé megkezdették az előkészületeket. — **Borzasztó hideg.** Norvégiában, Karasjkoban e hó 1-én a hideg 51-4 fok volt zérus alatt. — **Óriás kormányozható léghajót** épít Berlinben Gauswindt Herman, a léghajó rotációs ellipszoid, 18 ezer négyzetméter térfogattal, 2 összesen 100 lörejtű gözgépet fog vinni s építése 100 ezer márkába kerül. — **A koronázási kazulát,** melyet a király az országnak ajándékozott, alkalmasint pár hétig közszemlére állítják ki a nemzeti múzeum régiségtermében. — **Az adóvégrehajtásnak** vasárnapkor és ünnepnapokon pénzügyi miniszteri rendelet szerint szünetelni kell, zálogolni is csak akkor szabad, ha a késedelem vesztélyvel jár, árverést tartani pedig egyáltalában tilos. — **A francia hirlapok** felhívják a közönséget adakozásra, egy Pasteur-féle gyógyintézet felállítása céljából. — **A hazai vasipar pártolása.** A közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszter körrendeletileg felhívta a törvényhatóságokat, hogy a közutakon építendő vashidak alkatrészeit hazai gyárakból szerezzék be. — **Két millió arany forintba** kerül az európai hatalmaknak a mostani békés állapot, tudniillik összesen annyit költenek az államok a roppant hadseregek fenntartására. — **A kolera** Milanóból érkezett hírek szerint egyre terjed, Pádua tartományban ismét több kolera eset fordult elő. — **Verne Gyula** ismert francia íróra unokaöccse, kin az utóbbi időben az elmebetegség jelei mutatkoztak, rálott. Verne sebe nem vesztélyes. A szerencsétlen ifjút gyógyintézetbe szállították. — **Fekete himlő** nemcsak a gyermekek, de a felnőttek között is nagy mérvűben pusztít Kassán. — **A trónörökös pár** harmadfél éves kis leánya Erzsébet főhercegnő, ki néhány hét óta tanul magyarul, legközelebb magyar beszélgetéssel örvendeztette meg királyi nagyatyját.

— **A magyar lovar-egylet** most rendezte a harmadik nagy Kínsem-sorsjátékot 4788 nyereménnyel középszemben. — A főnyeremény 50000 frt, továbbá vannak 10000 frt, 5000 frt stb. forintos nyeremények. — Miután ezen kedvelt sorsjátéknál a nyerevénykilátások igen kedvezők, és a húzás már a jövő hónapban történik, a Kínsem-sorsjegyek már ma is nagy keresetnek örvendenek.

APRÓSÁGOK.

— Rovatvezető: Zuhany.

Gonosz helyzet. Tünődik egy ifjú ember a házasság felett s végre így fakad ki: „Átkozott helyzet! Szép leányt pénz nélkül elvenni, nem

engedi az én apám csenyát elvenni, nekem nem tesszik. Szépet pénzzel? ezt meg az ő apja nem engedi. Csenyát pénz nélkül, no ez meg épen lehetetlen!“

Hol lakik a pápa? Tanár: Domine Boltár, mondja meg, hol lakik a pápa? — Boltár Rómában: — Tanár: Határozza meg közelebbről. (Hátulról sugják: a vatikánban.) Boltár: A patikában.

Biztos szer a tetszhalál ellen. Spanyol szokás szerint a meghalt fejedelemnek háromszor fülébe kiáltanak, hogy azt felbresszék, ha netán tetszhalott volna. Luisville államban (Amerikában) egyszerűbb az eljárás. A megholtak csak egyszer sugják a fülébe „jer igyunk egyet“ s ha erre meg nem mozdul, akkor biztos, hogy nem tetszhalott az illető.

LEVELEZÉS.

Székizó, 1886. márcz. 12.

Legkegyelmesebb herczegurunkat, Szerémi Odeschalehy Arturt ismét új csapás érte.

Alig hogy sirba tették angyal szép leányának, Szerémi Odeschalehy Jolán herczegnőnek drága tetejét: másnap, márcz. 8-án várkastélyának mintegy 3/4-ed része a tűz pusztító elemének áldoztatja lón.

Ugyanis: délután öt órakor az ebédelőben lévő, olasz stílusban épült kandallónak kéményéből kiüttlött a tűz, mely a bejárat fölötti kupola zsindeyére vetődék s mi aztán az óriási szélvihar következtében csak hamar egész lángtengerre növekedett.

Északi szél volt; s azért a fő épülettől dél és délnyugotra fekvő vendég s több más épület megmentéséről szó sem lehetett. Erről annál kevésbé tehetek említést, mert a nép már másfél napja a koresma koszorúzott falai között ülte farsangját s így józan emberre alig-alig találtunk.

A kiknek tehát csak némi részben számíthatunk segítségére, azokat a falu értelmeseinek lelkes közben járása által egyig a vár ép főrészenek megmentésére vezéreltük.

Itt óra hosszakig folyt a védelem; s víz és emberhiány miatt már-már veszni kezdett reményünk élető sugára; midőn azonban a vész tetőpontra hágott volna — a többek között Lür Máté, Pauchly Ferencz, Stampay János, kik testben is egy-egy lélekke váltak — meg egyszer neki feszítették minden erejüket: a kastély nyugoti része mentve volt.

Igen ám, de az ebédő nagy termének mennyezete, melyen az oda helyezett tömredék gabona teljesen lángban állott, több helyen beégni kezdett úgy, hogy annak már leszakadásától is lehetett tartani; ezen esetben pedig a kívülről megvédett főépület, belülről lett volna a pusztító elemnek még borzasztóbb martaléka.

Most tehát ez követelt segélyt. Várva vártunk a környékből új erőt, mely minket fölvaltson, de hasztalan. Ennek megvédése tehát lassan-lassan bár de szintén sikerült.

A remlítő látványosság azonban csak most érte tetőpontját.

Az egy emeletű vendégháznak csaknem minden szobája pokoli tüzzel égett s ablakjaiból toronymagasságban okáta lángjait.

A mennyezetek itt egymásra szakadtak; a drága butorzat, ősi ereklyék s egyéb őrött kincsek mint porrá étek.

Ily módon a dühöngő elem csak 8 órai pusztítás után éjjeli egy órakor nyert némi csillapulást, a midőn még a hátramaradt tárgyak megmentéséhez fogtunk.

Kevés volt már a menteni való s most csak éji örökről gondoskodtunk, hogy a néhol föl-föl lobbanó tüzet eloltsák.

Másnap kora reggel érkezett meg a kis-tapolcsányi tüzoltóság, de már késő volt, mert romok közül itt-ott füstölő helynél egyebet nem találtak.

A kár még nincs megállapítva, de az annyival is inkább tetemes, mert a nép-szerű herczeg szeretve őrött ősi kincseinek éllamvadásában, mint régiség gyűjtő, nagy veszteséget szenvedett.

Reggelre számosan érkeztek a környékből a herczegnek ismerősei, kik szívés részvétükkel enyhítették a nagy veszteségek okozta fájdalmait. — r. l.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet nyilvánítás.

I.

A lévai „Stefánia-árvaház“ javára a helybeli érdemes eszmadia-ipartársulat részéről Kreskó Ferencz és Tonhaiser Ferencz urak által a Bars szerkesztősége utján 18 frt adományoztatott.

Fogadják a derék ipartársulat hálás elismerésünket az árvák könnyeinek letörlésére szánt kegyes adományáért.

Kónya József rendőrkapitány urtól szintén e nemes czélra 3 frtot vettünk, mely összeg Schuszt Ferencztől — mint bírság lón behajtva.

Köszönet az árvák nevében.

Léva, 1886. márcz. 9.

A „Stefánia-árvaház“ bizottsága.

